

ถอดบทเรียน 1 ปี แห่งการขับเคลื่อน พ.ร.บ.ควบคุมการขอทาน พ.ศ.2559

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำไม่ได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
1.การรณรงค์/ประชาสัมพันธ์	<p>1. การเผยแพร่ความรู้ พ.ร.บ.ที่เกี่ยวข้องให้กับเจ้าหน้าที่ ภาคเอกชน ประชาชนและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องได้ในหลากหลายช่องทาง เช่น ใช้เทศกาลสำคัญหรือกิจกรรมสำคัญของชุมชนเป็นพื้นที่ในการประชาสัมพันธ์</p> <p>2. มีศูนย์รับเรื่องร้องเรียนเกิดขึ้นแล้วในบางพื้นที่</p> <p>3. มีการจัดทำแผนบูรณาการที่ชัดเจน ในบางจังหวัดมีการจัดการประชุมและจัดทำแผนบูรณาการความร่วมมือในการรณรงค์และประชาสัมพันธ์กับกลุ่มภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง</p> <p>4. มีกลไกของคณะอนุกรรมการฯ ในระดับหวัด</p> <p>5. ได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายทำงาน การจัดระเบียบและประชาสัมพันธ์ร่วมกับภาคีเครือข่าย</p> <p>6. การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย / หน่วยงาน การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในจุดพื้นที่สำคัญและแหล่งพื้นที่ชุมชน เช่น จุดศูนย์รวม ตลาด งานประจำปี</p> <p>7. ผู้ว่าราชการจังหวัดและข้าราชการผู้ใหญ่ในจังหวัดให้ความสำคัญในประเด็นการควบคุมการขอทาน</p> <p>8. การสร้างการรับรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเด็นเรื่องการขอทานกับกลุ่มภาคีเครือข่ายในพื้นที่ อาทิ กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มประชาชน และกลุ่มอาสาสมัครพัฒนาสังคม</p> <p>9. มีการจัดการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ในช่องทางที่หลากหลาย อาทิ การจัดทำแผ่นพับ ใบปลิว ป้าย และการประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) และประชาสัมพันธ์ผ่านการสื่อสารแบบตัวต่อตัว</p> <p>10. มีการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ผ่านภาษาท้องถิ่นและภาษาต่างชาติ (ภาษาใต้ ภาษาเหนือ ภาษาอังกฤษ ภาษามลายู และภาษาจีน)</p> <p>การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกเดือน</p> <p>11. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน</p> <p>12. มีเสริมสร้างความรู้ให้กับผู้นำเครือข่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์ต่อไป</p>	<p>1. การประชาสัมพันธ์ยังไม่มีความต่อเนื่องและความชัดเจนในเรื่องของการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ร่วมกับกลุ่มภาคีเครือข่าย</p> <p>2. การประชาสัมพันธ์ยังไม่ถึงในทุกกลุ่มเป้าหมายและทุกพื้นที่</p>	<p>1. องค์กรหน่วยงานต่าง ๆ หรือภาคประชาชน ยังไม่มีองค์ความรู้เรื่อง พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกับขอทาน อย่างเข้าใจ่องแท้ กฎหมายเป็นกฎหมายฉบับใหม่ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน และประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอดให้คนภายนอกเข้าใจได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2. ระยะเวลาในการดำเนินการเป็นการดำเนินการในระยะสั้น เวลาในการรณรงค์ในการประชุมสำคัญในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหมู่บ้าน มีเวลาน้อย</p> <p>3. อุปสรรคด้านพื้นที่ ที่การประชาสัมพันธ์ยังไม่สามารถเข้าถึง ยกตัวอย่างเช่น พื้นที่เกาะต้องมีการเดินทางหลายขั้นตอน</p> <p>4. คนในสังคมมีวัฒนธรรม ความเชื่อ และความเคยชินของสังคมไทย ประชาชนบางส่วนยังคงมีความเชื่อว่าการให้ทานกับผู้กระทำการขอทานเป็นการสร้างบุญกุศล ดังนั้นประชาชนจึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่เท่าที่ควร (ทัศนคติของประชาชนในเรื่องของการให้ทาน)</p> <p>5. ประชาชนยังไม่เข้าใจความหมาย “ให้ทานถูกวิธี ลดวิถีการขอทาน”</p>	<p>1.ควรเพิ่มความต่อเนื่องในการประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจในองค์ความรู้เรื่อง พ.ร.บ.ควบคุมการขอทาน ให้เข้าถึงทุกกลุ่มประชาชน</p> <p>2.ควรเพิ่มช่องทาง หาวิธีการใหม่ๆ ในการประชาสัมพันธ์ที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย และเพิ่มการประชาสัมพันธ์ในสื่อกระแสหลักให้มากขึ้น ออกแบบและประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่หลากหลาย</p> <p>3. ควรจัดสรรทรัพยากรงบประมาณและอุปกรณ์สนับสนุนที่เพียงพอ</p> <p>4. ควรรณรงค์และประชาสัมพันธ์ถึงกระบวนการในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่มี</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>3. การ ประชาสัม พันธ์ในแต่ ละครั้งยัง ไม่มีการ วางแผน หรือ เตรียมการ ไว้ล่วงหน้า</p> <p>4. ภาษา ในการ ประชาสัม พันธ์ยังไม่ มีความ หลากหลาย ซึ่งใน ปัจจุบันมี เฉพาะ ภาษาไทย</p> <p>5. ช่องทางใน การสื่อสาร มีอย่าง จำกัด ไม่ ครอบคลุม</p>	<p>6. งบประมาณประชาสัมพันธ์มีจำกัด ไม่ เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การทำสื่อ ประชาสัมพันธ์ การสนับสนุนการลงพื้นที่ ประชาสัมพันธ์</p> <p>7. กลุ่มผู้นำชุมชนบางกลุ่มยังไม่มี ความ เข้าใจที่ถูกต้องและเหมาะสมเกี่ยวกับ ประเด็นเรื่องการให้ทาน ดังนั้นพวกเขาจึง พยายามที่จะต่อต้านและขัดขวางการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่</p> <p>8. เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้ความร่วมมือใน การปฏิบัติงาน เช่น การประชาสัมพันธ์ ทางด้านกฎหมาย</p> <p>9. ทศนคติของผู้ทำการขอทาน "ขอทาน คืออาชีพ" ทำให้การประชาสัมพันธ์ต่างๆ ไม่ประสบผลสำเร็จ</p>	<p>เครือข่ายในการปฏิบัติงาน และสามารถประสานความ ร่วมมือเพื่อให้ความ ช่วยเหลือผู้กระทำการ ขอทานได้อย่างเต็มกำลัง</p> <p>5. ควรสร้างรูปแบบในการ รณรงค์ที่ชัดเจน ครอบคลุม และง่ายต่อการปฏิบัติ</p> <p>6. ควรจัดหาลำโพงให้เพียงพอ ต่อการปฏิบัติกิจกรรมการ รณรงค์และประชาสัมพันธ์</p> <p>7. จุดรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ควรอยู่ในสถานที่แหล่ง ชุมชน สร้างเครือข่ายใน ชุมชนสำหรับการชี้เป้าเฝ้า ระวัง และร่วมกัน ประชาสัมพันธ์เพื่อความ ยั่งยืนในการจัดการแก้ไข ปัญหา</p> <p>8. จัดอบรมเสริมสร้าง ความรู้ให้กับผู้ปฏิบัติงาน และคนในชุมชน</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>ชุมชนต้น ทาง ใน ชุมชน พื้นที่ ห่างไกล 6. ขาดคน กลางหรือ ล่ามในการ สื่อสาร เพื่อ รณรงค์ และ ประชาสัมพันธ์ (เนื่องจาก เจ้าหน้าที่ บางท่าน ไม่สามารถ พูดภาษา ท้องถิ่นได้) ส่งผลให้ เจ้าหน้าที่ ไม่สามารถ รณรงค์ หรือ</p>		

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>ประชาสัม พันธ์ได้ อย่าง ครอบคลุม และทั่วถึง ทุกกลุ่ม ทางสังคม 7. เจ้าหน้าที่ บางคนไม่ สะดวกที่ จะลงพื้นที่ เพื่อไป รณรงค์ หรือ ประชาสัม พันธ์นอก เวลา ราชการ 8. ขาดสื่อ ประชาสัม พันธ์ สำหรับ ขอทาน ต่างชาติ</p>		

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		ภาษาที่สาม 9. ขาดการรณรงค์ผ่านช่องทางสื่อต่างๆที่คนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก เช่น โทรศัพท์มือถือ		
2.การดำเนินการเมื่อพบกลุ่มเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถดำเนินการตามกระบวนการภายใต้ พ.ร.บ. และประสานงานกับตำรวจในพื้นที่ เพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ 2. พ.ร.บ. มีความชัดเจนในด้านของกระบวนการ มีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และเป็นระบบ 3. สามารถสอบข้อเท็จจริงและสอบประวัติ ถ่ายภาพของผู้ทำการขอทานได้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีและเข้ารับการคุ้มครอง 4. การชี้แจงให้กลุ่มเป้าหมายทราบถึงพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน 5. การชี้แจงให้กลุ่มเป้าหมายทราบถึงกระบวนการในการให้ความช่วยเหลือ 6. การจัดอบรมให้ความรู้กับผู้ปฏิบัติงาน จัดขึ้นบ่อยครั้งในบางพื้นที่ 7. ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานกับกลุ่มเป้าหมายได้ทันสถานการณ์และผู้ปฏิบัติงานมีความพร้อมต่อการ 	1. ความล่าช้าของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ ซึ่งไม่สามารถเข้ามาให้ความช่วยเหลือ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำการประสานงานมีความล่าช้า เนื่องจากติดภารกิจเหตุอื่นที่ต้องปฏิบัติก่อน ส่งผลต่อการดำเนินการของกระบวนการ 2. การให้ความร่วมมือของชุมชนแก่กลุ่มเป้าหมาย มีแรงกดดันจากสังคมและชุมชน ในการปฏิบัติงาน 3. ข้อจำกัดของหน่วยงานด้านงบประมาณและทรัพยากร 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรให้มีการสร้างเครือข่ายในการดูแลและติดตามกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้สามารถดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างทันท่วงที 2. ทีมสหวิชาชีพหรือเครือข่ายควรมีการประชุมเพื่อวางแผนการดำเนินการ

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
	<p>ปฏิบัติงาน</p> <p>8. มีการประสานงานกับหน่วยงานภาคีเครือข่าย และได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายทำงาน เป็นการทำงานเป็นทีมสหวิชาชีพ</p>	<p>ได้ทันเวลา ทำให้กระบวนการเกิดความติดขัดและเสียเวลา</p> <p>2. การปรับตัวของเจ้าหน้าที่เมื่อพบกลุ่มเป้าหมายยังไม่มีประสิทธิภาพมากพอ เช่น การแต่งกาย เป็นต้น</p> <p>การสืบสวนและขยายผล</p> <p>3. ทีมสหวิชาชีพ</p>	<p>4. ปัญหาการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น กลุ่มคนขอทานจิตเวช กลุ่มคนขอทานที่ดื่มสุรา</p> <p>5. ระยะเวลาในการลงพื้นที่ ไม่ตรงกับช่วงเวลาที่คนขอทานลง</p> <p>6. อันตรายจากกลุ่มคนขอทาน</p> <p>7. การโพสต์ทางสื่อสังคมออนไลน์ของประชาชนบางส่วน โดยปราศจากความรู้ และข้อเท็จจริง</p> <p>8. การสื่อสารภายในกลุ่มคนขอทาน เพื่อหลบหนีเจ้าหน้าที่ เป็นไปอย่างรวดเร็ว</p> <p>9. ปัญหาในการสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานกับผู้กระทำการขอทาน ชาวต่างชาติ ซึ่งในบางครั้งเจ้าหน้าที่ต้องไปขอความช่วยเหลือจากพนักงานชาวต่างชาติในร้านอาหารเพื่อให้มาเป็นล่ามในการสื่อสาร</p> <p>10. ผู้กระทำการขอทานไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน</p> <p>11. การประสานงานและส่งต่อในการรับกลุ่มเป้าหมาย ยังเป็นปัญหา เช่น ไม่มีสถานที่รองรับ ขาดการทำงานอย่างบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในบางพื้นที่</p> <p>12. ผู้กระทำความผิดเป็นรายเดิม เป็นผู้กระทำซ้ำๆ</p>	<p>3. ควรให้มีการจัดเวทีระดับท้องถิ่นในการหารือถึงกระบวนการดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายให้เป็นแนวทางเดียวกัน</p> <p>4. สร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้ในการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายและประชาชน</p> <p>5. ปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน</p> <p>6. การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร จัดอบรมพัฒนาทักษะ ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ในประเด็นเรื่องพระราชบัญญัติควบคุมการขอทานและการคัดกรองกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>7. บรรจุพนักงานเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งล่ามประจำหน่วยงานต่างๆ (ตำแหน่งล่ามประจำทีมสหวิชาชีพ)</p> <p>8. การจัดเวทีสร้างความรู้</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>หรือ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ให้ ความ ร่วมมือใน การลง พื้นที่เพื่อ ปฏิบัติงาน เท่าที่ควร</p> <p>4. การลง พื้นที่ของ ทีมสห วิชาชีพ ส่วนใหญ่ ค่อนข้างมี ความ ล่าช้า (ข้อจำกัด ในเรื่อง ของการลง พื้นที่แล้ว ไม่พบ กลุ่มเป้าหมาย)</p>	<p>13. ผู้ทำการขอทานปรับปรุงแบบกลยุทธ์ที่มีความแนบเนียนมากขึ้น</p> <p>14. กลุ่มเป้าหมายอยู่ไม่ประจำจุดทำให้การจัดการเป็นไปได้ค่อนข้างยาก</p> <p>15. หน่วยงานที่เป็นภาคีเครือข่ายขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>16. กลุ่มเป้าหมายปฏิเสธการเข้ารับการรักษาพยาบาล</p> <p>17. กลุ่มเป้าหมายไม่มีเอกสารแสดงตัวตนหรือเลข13หลัก</p>	<p>ความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎหมาย</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		5. เจ้าหน้าที่ ยังขาด ความ เครื่องครัด ในการ บังคับใช้ กฎหมาย และขาด ทักษะใน การพูด เพื่อ ปรับเปลี่ยน นวัตกรรม ของ กลุ่มเป้าหมาย 6. การ สื่อสารกับ กลุ่ม ขอบข่าย ต่างตัว และกลุ่ม ขอบข่าย ผู้ป่วยจิต		

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>เวช เป็นเรื่องที่ยากและเจ้าหน้าที่ยังขาดทักษะในการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้</p>		
3.การคัดกรอง	<p>1. สามารถสืบหาประวัติพื้นฐานของขอทาน รวมทั้งหาข้อมูลด้านอัตลักษณ์ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการประเมินต่อไปได้</p> <p>2. สามารถคัดแยกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำไปดำเนินการได้อย่างชัดเจน มีกระบวนการในการคัดกรองและแยกแยะกลุ่มเป้าหมายตามข้อกำหนด</p> <p>3. เจ้าหน้าที่มีทักษะในการประเมิน จดบันทึก สังเกตและรายละเอียดต่างๆ ของกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายเพื่อทำการคัดกรองได้ถูกวิธี</p> <p>4. มีแบบฟอร์มที่คัดกรองชัดเจน</p> <p>5. ทีมสหวิชาชีพได้เข้าไปมีบทบาทในการคัดกรองและจำแนกกลุ่มเป้าหมายออกตามหลักเกณฑ์และลักษณะเฉพาะตัวต่างๆ ที่อ้างอิงมาจากสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น</p> <p>6. กระบวนการตรวจสอบหลักฐานหรือเอกสารการเข้าเมืองเป็นไปอย่างเข้มข้น</p> <p>7. การจัดเก็บประวัติข้อมูลของผู้ใช้บริการอย่างเป็นระบบ รวมทั้งใช้เครื่องมือในการสื่อสารในการจัดเก็บข้อมูล</p> <p>8. ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ได้มีการนำเครื่องสแกนลายนิ้วมือมาใช้ในการปฏิบัติงาน</p>	<p>1. วิธีการรับมือกับขอทานที่ไม่มีเอกสารสำคัญ แสดงตัวตนหรือเขียนหนังสือไม่ได้ ยังไม่มีประสิทธิภาพ</p>	<p>1. เจ้าหน้าที่ขาดทักษะ เทคนิคการสัมภาษณ์ และภาษาต่างประเทศ มากพอที่จะดำเนินงานกับขอทานต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>2. ขาดพื้นที่ในการคัดกรองที่มีความเหมาะสม สถานที่คัดกรองบางแห่งอยู่ห่างไกล</p> <p>3. ความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่ในการคัดกรอง ผู้ใช้บริการที่เป็นโรคติดต่อ</p> <p>4. การส่งต่อผู้ให้บริการต่างด้าว มีการส่งกลับประเทศและกลับมากระทำซ้ำในประเทศ</p> <p>5. กลุ่มเป้าหมายให้ข้อมูลเท็จแก่เจ้าหน้าที่</p> <p>6. กลุ่มเป้าหมายบางคนขาดหลักฐานและเอกสารในการยืนยันตัวตน (เจ้าหน้าที่ต้อง</p>	<p>1. ควรจัดตั้งทีมสหวิชาชีพในการคัดกรอง</p> <p>2. ควรสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาด้านภาษาของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้กระบวนการทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>3. เห็นควรให้มีการเพิ่มอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการคัดกรอง เนื่องจากไม่เพียงพอ ส่งผลทำให้การคัดกรองไม่มีประสิทธิภาพ</p> <p>4. ควรมีการจัดทำคู่มือ</p>

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>2. กระบวนการคัดกรองมีระยะเวลาในการดำเนินการค่อนข้างนาน</p> <p>3. เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความสามารถเฉพาะด้านในการคัดกรองขาดทักษะในการสอบถามสำรวจและวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาที่</p>	<p>ใช้เวลา 1 – 2 วัน ในการตรวจสอบเอกสารเพื่อยืนยันตัวตน) กลุ่มขอทานต่างตัวไม่มีเอกสารที่เป็นหลักฐานแสดงตัวตน</p> <p>7. หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานเพื่อช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายเท่าที่ควร</p> <p>8. ผู้ปฏิบัติงานขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน เนื่องจากความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน เช่น เสี่ยงต่อการติดโรคที่มากับผู้ใช้บริการ</p> <p>9. การตรวจสอบสภาพใช้เวลานานในบางพื้นที่ ไม่มีช่องทางการให้บริการด่วนสำหรับการคัดกรองกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>10. ผู้ปฏิบัติงาน เช่น นักสังคมสงเคราะห์มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน</p> <p>11. กลุ่มเป้าหมายไม่สามารถให้ข้อมูลในการคัดกรองได้กับผู้ปฏิบัติงาน เช่น กลุ่มผู้ป่วยจิตเวช</p> <p>12. การประสานงานส่งต่อกลุ่มเป้าหมายเฉพาะยังไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากข้อจำกัดของหน่วยงาน เช่น สถานที่หน่วยงานไม่สามารถรองรับผู้ใช้บริการได้</p>	<p>มาตรฐานในการคัดกรอง เพื่อให้กระบวนการคัดกรองเป็นไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>5. ควรมีการจัดอบรมหลักสูตรกระบวนการคัดกรองในทุกกลุ่มงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>6. ควรมีการจัดประชุมทีมสหวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ</p> <p>7. ควรมีผู้ปฏิบัติงานเฉพาะในการทำงานกับกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>8. การได้รับความร่วมมือจากโรงพยาบาลในกลุ่มผู้ป่วยจิตเวช</p> <p>9. การได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบทะเบียนราษฎร</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>เกิดขึ้นกับ กลุ่มเป้าหมาย</p> <p>4. การ สื่อสาร ระหว่าง เจ้าหน้าที่ และ ผู้ให้บริการ ยังมีความ ยากลำบาก เช่น ผู้ พิการ ทางการได้ ยิน กลุ่ม ชาติพันธุ์ และกลุ่ม คนต่าง ด้าว</p> <p>5. สถานที่ คัดกรอง บางพื้นที่ ไม่เป็นไป ตามที่ กำหนดไว้</p>		

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>เนื่องจาก ไม่มีพื้นที่ ในการคัด กรอง 6. การคัด กรอง ผู้ให้บริการ ที่มีความ พิการ ซ้ำซ้อน 7. การ ตรวจ สุขภาพกับ กลุ่มเป้าหมาย 8. ในการ ประเมิน กลุ่มเป้าหมาย ที่มี อาการ ป่วยทาง จิต ค่อนข้างมี ความ ล่าช้า</p>		

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		เนื่องจาก กลุ่มเป้าหมาย อยู่ใน อำนาจ การดูแล ของแพทย์ (กลุ่มเป้าหมาย บาง คนมีสภาพ ปัญหาทาง จิต หากแต่ บางคนมี สภาพ ปัญหาทาง พฤติกรรม ส่งผลให้ ทีมสห วิชาชีพ จะต้องทำ การคัด กรองอย่าง ละเอียด และ รอบคอบ)		

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>9. ในบาง จังหวัด ไม่ได้รับ ความ ร่วมมือ จากทีมสห วิชาชีพใน การคัด กรอง กลุ่มเป้าหมาย ขาดผู้ ปฏิบัติบาง วิชาชีพที่มี ความ จำเป็นต่อ การ ปฏิบัติงาน หรือยังไม่ มีความ เชี่ยวชาญ เฉพาะใน วิชาชีพ นั้นๆ</p> <p>10. ด้าน ภาษาที่ใช้</p>		

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		ในการสื่อสาร เช่น ภาษาต่างประเทศ ภาษาท้องถิ่น		
4.การนำตัวไปลงบันทึกประจำวัน/ส่งตำรวจ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเปิดช่องจราจรให้มีความรวดเร็วในการนำตัวไปส่ง 2. มีการอธิบายเหตุการณ์ของเคสต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้อย่างครอบคลุม 3. เจ้าหน้าที่มีทักษะในการโน้มน้าว 4. ตำรวจให้ความร่วมมือในการลงพื้นที่ และลงบันทึกประจำวัน 5. อำนวยความสะดวกในการส่งกลุ่มเป้าหมายให้ตำรวจ 6. มีเทคนิคและทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงานประจำวัน 7. เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ทราบถึงขั้นตอนในการส่งตัวกลุ่มเป้าหมายและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี 8. กฎหมายกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และระบุบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การมีทัศนคติส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ขอทาน ในบางครั้งยังมีความสงสาร 2. เจ้าหน้าที่ไม่สามารถประสานและติดต่อกับตำรวจในพื้นที่ได้ทันตาม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีความสอดคล้องกับกระบวนการตาม พ.ร.บ.จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน 2. หน่วยงาน ศคพ.หลายแห่งไม่ได้อยู่ในตัวจังหวัด จึงเกิดความล่าช้าในการเข้าถึงและประสานงานกับตำรวจในพื้นที่ 3. ขาดทีมสหวิชาชีพในการลงปฏิบัติงานในบางพื้นที่ 4. พนักงานส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการดำเนินงาน แต่ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย 5. การเปรียบเทียบปรับไม่เกิดผล 6. ตำรวจปฏิเสธในการควบคุมตัวกลุ่มเป้าหมาย 7. ตำรวจระดับปฏิบัติการยังไม่เข้าใจกฎหมาย 8. กฎหมายมีบทลงโทษไม่เด็ดขาด 9. กลุ่มเป้าหมายบางคนมีพฤติกรรมที่ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ. ให้กับทุก ๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงคู่มือการดำเนินคดี 2. จัดตั้ง App Line ของทีมสหวิชาชีพ เพื่อสะดวกในการประสานงานและสามารถติดต่อได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น 3. สร้างความเข้าใจในการคัดกรองเบื้องต้นให้กับประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านกฎหมายและทักษะการปฏิบัติงาน 4. พัฒนาเครื่องมือการคัด

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>เวลาในทุก ราย</p> <p>3. ความ ไม่เข้าใจ กัน ระหว่าง เจ้าหน้าที่ ศูนย์ คุ้มครองฯ กับตำรวจ ในการ ดำเนินงาน ตาม ขั้นตอน เช่น การ แจ้งความ ความ สับสนใน การลง บันทึก ประจำวัน หรือบันทึก การจับกุม</p> <p>4. ค่าปรับ คนขอทาน</p>	<p>ก้าวร้าวและไม่ยอมให้ความร่วมมือกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>10. กลุ่มเป้าหมายบางคนขาดหลักฐาน และเอกสารในการยืนยันตัวตน</p> <p>11. หน่วยงานตรวจคนเข้าเมือง(ตม.)ยังไม่ มีการดำเนินการอย่างเข้มงวดจริงจัง รวมทั้งปฏิบัติงานเฉพาะในเวลาราชการ จึงทำให้ไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานส่งต่อ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>12. เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่กล้าลงบันทึก ประจำวัน เนื่องจากไม่ได้ลงพื้นที่ร่วมกัน และการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ ตำรวจมีความล่าช้า</p> <p>13. กรณีผู้ใช้บริการต่างด้าว ที่ไม่มี เอกสารแสดงตัวตน ทำให้ไม่สามารถทำ การบันทึกประวัติหรือข้อมูลในระบบ ฐานข้อมูล</p>	<p>กรองให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง ชัดเจน ทันสมัย</p> <p>5. พัฒนาทีมสหวิชาชีพใน การทำงานคัดกรองร่วมกัน โดยมีนักจิตวิทยาประจำ หน่วยงาน เป็นทีมสห วิชาชีพ</p> <p>6. มีระเบียบภายใต้ กฎหมาย เพื่อแยก กลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน (ใครรับ ใครดูแล)</p> <p>7. การดำเนินการแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อ สร้างสัมพันธภาพที่ดีและให้ ความรู้กับตำรวจเกี่ยวกับ กฎหมายคนขอทานและคน ไร้ที่พึ่ง ให้เป็นไปในทิศทาง เดียวกัน</p> <p>8. การเปรียบเทียบปรับ “ในอัตราก้าวหน้า” ถ้าไม่มี เงินเสียค่าปรับ ให้ติดคุก</p> <p>9. ควรมีการจัดอบรม รวมถึงสร้างความรู้และ ความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ ตำรวจในพื้นที่เกี่ยวกับ</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>ยังมีความ สับสน</p> <p>5. เจ้าหน้าที่ ตำรวจใน สถานี ตำรวจภูธร บางพื้นที่ ยังไม่ให้ ความ ร่วมมือกับ ทีมสห วิชาชีพ เท่าที่ควร หรืออาจ กล่าวได้ อีกนัยหนึ่ง ว่า เจ้าหน้าที่ ตำรวจไม่ ค่อยให้ ความสำคัญกับ กลุ่มเป้าหมายที่เป็น</p>		<p>ประเด็นเรื่องการปฏิบัติงาน กับกลุ่มเป้าหมายที่เป็น ผู้กระทำการขอทาน</p> <p>10. สถานีตำรวจควรมี ผู้ปฏิบัติงานเฉพาะในการ ปฏิบัติงานกับกลุ่มขอทาน เพื่อประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>ผู้กระทำการ ขอทาน เท่าที่ควร (เจ้าหน้าที่ ตำรวจไม่ ยอมรับ แจ้งความ และ ดำเนินคดี กับ กลุ่มเป้าหมาย ตาม กฎหมาย) 6. ใน กระบวนการนำ กลุ่มเป้าหมาย ส่ง ตำรวจนั้น มีขั้นตอน มากเกินไป จนทำให้ การ ดำเนินงาน</p>		

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>ต่างๆ เกิด ความ ล่าช้า 7. หน่วยงาน บาง หน่วยงาน ที่มี เจ้าหน้าที่ เป็นเพศ หญิงไม่ สามารถ เข้าถึง กลุ่มเป้าหมายที่เป็น ผู้กระทำการ ขอทาน เพศชายได้</p>		
5.การ คุ้มครอง และ พัฒนา คุณภาพ ชีวิต	<p>1. เจ้าหน้าที่สามารถหาข้อมูลของขอทาน โดยใช้วิธีเข้าเยี่ยมบ้าน เพื่อสังเกตและสืบหาข้อมูลที่เป็น ปัญหาที่แท้จริง 2. สามารถให้การช่วยเหลือคุ้มครองในด้านปัจจัย 4 ของกลุ่มเป้าหมาย รวมไปถึงการอบรมเพื่อพัฒนา อาชีพ 3 .การร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในท้องถิ่นเพื่อขอความร่วมมือในการคุ้มครองและส่งเสริมกลุ่มเป้าหมาย เช่น เทศบาล อำเภอ อบต. เป็นต้น ปฏิบัติงานเป็นทีมสหวิชาชีพ</p>	<p>1. เจ้าหน้าที่ ยังไม่ สามารถให้ การดูแล และ</p>	<p>1. บางหน่วยงานยังขาดอัตรากำลังคนของ ตำแหน่งนักจิตวิทยาและนักสังคม สงเคราะห์ ทำให้การดำเนินการยังติดขัด และล่าช้า ผู้ปฏิบัติงานอยู่ในภาวะ "งาน ล้นมือ" จึงทำให้การพัฒนาคุณภาพชีวิต กลุ่มเป้าหมายไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่</p>	<p>1. เจ้าหน้าที่ควรมีการลง เยี่ยมบ้านขอทาน เพื่อ ติดตามปัญหาและสืบค้นหา ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาได้ อย่างตรงจุด 2. เจ้าหน้าที่ควรได้รับการ</p>

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
	<p>4. มีแผนพัฒนาการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล/ รายกลุ่ม /ครอบครัว</p> <p>5. มีการติดตามเยี่ยมบ้านและเก็บข้อมูลบริบทแวดล้อมของกลุ่มเป้าหมายจากการสัมภาษณ์ครอบครัวและเพื่อนบ้านของกลุ่มเป้าหมาย ที่เป็นเครือข่ายในชุมชน</p> <p>6. สามารถคืนกลุ่มเป้าหมายกลับสู่ครอบครัวและสังคมได้ตามขั้นตอน หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าเจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติงานตามกระบวนการให้ความช่วยเหลือผู้ใช้บริการในทุกขั้นตอน ทั้งขอทานคนไทยและต่างด้าว</p> <p>7. มีการจัดการฟื้นฟูด้านอาชีพะบำบัดและการฟื้นฟูทางด้านสภาพจิตใจภายในสถานคุ้มครอง</p> <p>8. มีการจัดฝึกอาชีพที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่</p> <p>9. เจ้าหน้าที่เข้าไปมีบทบาทในเรื่องของการคุ้มครองสวัสดิภาพให้กับกลุ่มเป้าหมายทั้งภายในสถานคุ้มครองและภายนอกสถานคุ้มครอง โดยบทบาทของเจ้าหน้าที่ภายในสถานคุ้มครอง คือ การเป็นผู้พิทักษ์สิทธิที่กลุ่มเป้าหมายพึงจะได้รับ การรักษาความลับด้านข้อมูลการวิเคราะห์และวางแผนการให้ความช่วยเหลือที่มีความเหมาะสมและเป็นธรรม รวมไปถึงการบริหารจัดการกับสภาพปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับกลุ่มเป้าหมาย ในส่วนของบทบาทของเจ้าหน้าที่ภายนอกสถานคุ้มครอง คือ การเข้าไปมีบทบาทในการเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>คุ้มครองด้านสุขภาพจิตของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>กลุ่มเป้าหมายกลับมากระทำซ้ำหลังจากการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตแล้ว</p> <p>2. กระบวนการในการฟื้นฟูความสัมพันธ์</p>	<p>คาดหวังไว้มากนัก</p> <p>2. การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ถูกกำหนดกรอบในเรื่องของระยะเวลา</p> <p>3. ชุมชนหรือครอบครัวยังไม่มีความพร้อมในการรับตัวกลับ</p> <p>4. กลุ่มเป้าหมายมีปัญหาซับซ้อนและไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพ</p> <p>5. กิจกรรมไม่ตอบสนองความหลากหลายและความยั่งยืนของกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>6. ขาดความต่อเนื่องในการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต</p> <p>7. ขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการพัฒนาทักษะและอาชีพ</p> <p>8. ทศนคติของประชาชนและภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนากลุ่มเป้าหมาย</p> <p>9. สถานคุ้มครองส่วนใหญ่ยังคงขาดงบประมาณในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน</p> <p>10. ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ในสถานคุ้มครองมีอาการทางจิตเวช ดังนั้นกระบวนการในการฟื้นฟูผู้ใช้บริการกลุ่มดังกล่าวจึงเป็นไปได้ลำบาก</p> <p>11. ผู้กระทำการขอทานหลายๆ คนเลือกที่จะกลับไปขอทานเนื่องจากปัจจัยทางด้านรายได้</p>	<p>พัฒนา อบรมด้านการฝึกอาชีพ เพื่อที่จะนำไปพัฒนากลุ่มเป้าหมาย และอบรมทักษะเพื่อการทำงาน เข้าใจกับครอบครัวของกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>3. ควรมีการจัดเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานในแต่ละพื้นที่ และสามารถนำเอาไปเป็นแบบอย่างในพื้นที่อื่นได้</p> <p>4. ควรมีหน่วยงานหรือบุคคลที่สามารถให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนได้</p> <p>5. ควรจัดให้มีการประเมินหลังการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ เพื่อทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของการดำเนินกิจกรรมของเจ้าหน้าที่ได้อย่างชัดเจนสามารถนำไปพัฒนาในการจัดทำกิจกรรมอื่น ๆ</p>

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>นั้ระหว่างกลุ่มเป้าหมายสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติระหว่างกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>3. โดยส่วนมากอาชีพที่มีการจัด</p>	<p>12. โรงพยาบาลปฏิเสธการรักษาผู้ป่วยเรื้อรัง</p> <p>13. การปฏิบัติงานกับบางกลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้สูงอายุ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ทันต่อรอบเวลาที่กำหนด</p> <p>14. การส่งต่อไปยังสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่งยังไม่สามารถดำเนินการได้ทันทีเนื่องจากมีข้อจำกัดหรือศักยภาพของหน่วยงาน</p>	<p>ภายหลังได้ดียิ่งขึ้น</p> <p>6. จัดกิจกรรมหรือพัฒนาศักยภาพให้กับเจ้าหน้าที่ที่คุ้มครองและพัฒนา กลุ่มเป้าหมาย เช่น เสริมทักษะอาชีพให้ตอบสนองความต้องการในปัจจุบัน ปรับทัศนคติไม่ให้กลับมากระทำซ้ำ</p> <p>7. สร้างคู่มือและแนวทางในการคุ้มครองกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>8. พัฒนากลไกการคุ้มครองในระดับพื้นที่</p> <p>9. เจ้าหน้าที่ควรเข้าไปมีบทบาทในการทำให้กลุ่มเป้าหมายสามารถกลับไปใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งครอบคลุมไปถึงการเกิดความตระหนักในคุณค่า รวมไปถึงศักยภาพและความสามารถในตัวเองของกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>10. ควรมีการจัดสถานที่และบรรยากาศให้เหมาะสมกับการคุ้มครองสวัสดิภาพ</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>ฝึกอบรม นั้น สามารถ สร้าง รายได้ได้ น้อยกว่า การ ขอทาน ส่งผลให้ ผู้กระทำ การ ขอทาน หลายๆ คนเลือกที่ จะกลับไป ขอทาน ดั้งเดิม</p> <p>4. กระบวนก ารในการ ปฏิบัติงาน และ ประสานง านในบาง จังหวัดยัง</p>		<p>และการพัฒนาศักยภาพของ กลุ่มเป้าหมาย</p> <p>11. ควรมีสถานคุ้มครองคน ไร้ที่พึ่ง จังหวัดละ 1 หน่วยงาน</p> <p>12. ควรได้รับการสนับสนุน งบประมาณในการพัฒนา คุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง</p> <p>13. ภาระงานบางอย่างไม่ ควรที่จะมอบหมายให้ผู้ที่ทำ หน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของกลุ่มเป้าหมาย</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		ไม่มีความ ชัดเจน เท่าที่ควร 5. หน่วยงาน ยังไม่มี สถานที่ รองรับ กลุ่มคน ขอทาน และคนไร้ ที่พึ่ง และ สถานที่ รองรับ ยังคงไม่ได้ มาตรฐาน มากนัก 6. การ พัฒนา สามารถ ดำเนินการ ได้เฉพาะ กับคนที่มี ศักยภาพ 7. ความ		

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		ร่วมมือจากหน่วยงานภาคีเครือข่ายยังมีน้อย		
6.การดำเนินกาตามกฎหมายเฉพาะ	<p>1. หน่วยงานสามารถให้การช่วยเหลือขอทานต่างสัญชาติกลับสู่ประเทศต้นทางได้อย่างปลอดภัยและถูกต้องตาม พ.ร.บ.</p> <p>2. มีการทำงานเป็นทีมแบบ วันโฮม (One-Home)</p> <p>3. เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปมีบทบาทในเรื่องของการสำรวจและวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย การชี้แจงและอธิบายถึงการคุ้มครองสวัสดิภาพที่กลุ่มเป้าหมายพึงได้รับ รวมไปถึงการจดบันทึกสภาพปัญหาอย่างละเอียดและพยายามสะท้อนให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน จากนั้นเจ้าหน้าที่ก็จะทำการส่งต่อข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในเบื้องต้นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป</p> <p>4. เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปมีบทบาทในมิติของการวางแผนให้ความช่วยเหลือ ซึ่งอาจจะเป็นไปในรูปแบบของการประสานงานกับวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>5. เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปมีบทบาทในการคัดกรองและจำแนกกลุ่มเป้าหมายออกตามหลักเกณฑ์และลักษณะเฉพาะตัวต่างๆ ที่อ้างอิงมาจากสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น</p> <p>6. เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปมีบทบาทในเรื่องของการคุ้มครองสวัสดิภาพให้กับกลุ่มเป้าหมายทั้งภายในสถานคุ้มครองและภายนอกสถานคุ้มครอง</p> <p>7. เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปมีบทบาทในเรื่องของการให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำทางด้านกฎหมายกับกลุ่มเป้าหมายในเบื้องต้น</p> <p>8. เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปมีบทบาทในเรื่องของการเป็นผู้ประสานงานและให้การสนับสนุนทั้งกับครอบครัว</p>	<p>1. ระยะเวลาในการดำเนินการช่วยเหลือมีระยะเวลานานหลายเดือน</p> <p>2. การสื่อสารด้านกฎหมายเฉพาะยังมีความเข้าใจผิดพลาด</p>	<p>1. เจ้าหน้าที่และภาคีที่เกี่ยวข้อง ขาดความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ. และกฎหมายเฉพาะที่มีความเกี่ยวข้อง</p> <p>2. ทศนคติของกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>3. ความล่าช้าของหน่วยงานด้านกฎหมายในบางกรณีกลุ่มเป้าหมายเสียชีวิตก่อนเข้ารับบริการ</p> <p>4. มีช่องว่างระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลต่อการดำเนินการ</p> <p>5. คิวยาว คิวเต็ม คิวล้นสถาน</p> <p>6. เอกสาร ขั้นตอนและเงื่อนไขต่างๆ ที่มีมาก ทำให้เกิดความล่าช้าในการประสานส่งต่อ</p> <p>7. ขาดพยานหลักฐานสนับสนุน</p> <p>8. เจ้าหน้าที่ไม่สามารถส่งต่อผู้ใช้บริการได้ในบางกรณี อาทิ กรณีที่ผู้ใช้บริการมีปัญหาซับซ้อน (ผู้สูงอายุที่มีอาการป่วย</p>	<p>1. เห็นควรให้มีการจัดอบรมเรื่องกฎหมายเฉพาะในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2. ควรให้มีการสร้างกระบวนการวิธี เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย</p> <p>3. จัดทำระเบียบในการประสานและส่งต่อให้ชัดเจน</p> <p>4. ขยายจำนวนสถานที่ตามกฎหมายเฉพาะ กระจายสถานฯ ที่รับรองกลุ่มเป้าหมายทั่วถึงทุกภูมิภาค</p> <p>5. การกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินการประสานส่งต่อ</p>

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
	<p>หน่วยงานภายในประเทศ และหน่วยงานภายนอกประเทศ เพื่อทำการส่งตัวกลุ่มเป้าหมายกลับไปยังภูมิลำเนาเดิม</p> <p>9. เมื่อมีการพบผู้กระทำการขอราน เจ้าหน้าที่จะรีบทำการแสดงตัวและปรับเงินกลุ่มเป้าหมายตามอัตราที่ได้มีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ</p>	<p>ในระดับปฏิบัติการ</p> <p>3. มีความขัดแย้งว่ากลุ่มเป้าหมาย อยู่ใน การ</p> <p>คุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติใด</p> <p>4. ศูนย์ฯ ไม่มีอำนาจส่งต่อ</p> <p>5. การสืบเสาะข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเชิงลึก</p> <p>6. พมจ. (คนพิการ/ผู้สูงอายุ) ینگเฉย</p> <p>ล่าช้า</p>	<p>ทางจิตเวช ผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้สูงอายุพิการ และผู้สูงอายุที่ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน) กรมผู้สูงอายุมีการออกระเบียบเงื่อนไขเฉพาะในเรื่องของการไม่รับผู้สูงอายุที่ไปรบกวนวิถีชีวิตผู้อื่นไว้ในความดูแล</p> <p>9. การบังคับใช้กฎหมายยังขาดความเคร่งครัดและเด็ดขาด</p>	<p>6. ควรมีการกำหนดข้อตกลงในระดับนโยบายให้ชัดเจนว่าควรมีการส่งต่อผู้ให้บริการที่ไหน อย่างไร เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้ให้บริการ</p> <p>7. ควรมีการกำหนดข้อตกลงและกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนในการคัดกรองและแยกแยะกลุ่มเป้าหมายก่อนที่จะทำการส่งต่อ</p> <p>8. มีการปฏิบัติงานในลักษณะการจัดการรายกรณี</p> <p>9. การใช้สื่อรณรงค์ เช่น Infographic ในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์กฎหมายเฉพาะ</p> <p>10. ควรให้โรงพยาบาลระดับอำเภอมีผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญในการให้บริการผู้ป่วยจิตเวช</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		7. ยังคงมี ข้อจำกัด ในเรื่อง ของ ประสานง านเพื่อส่ง ต่อ กลุ่มเป้าหมาย ไปยัง หน่วยงาน ต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง (หน่วยงาน ต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง ไม่ยอมรับ ผู้ให้บริการ ไปอยู่ใน ความดูแล ใน หน่วยงาน ของ ตนเอง) อีกทั้ง หน่วยงาน		

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		ต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง ยังมี ข้อกำหนด และ เงื่อนไข มากมาย ในการรับ ผู้ให้บริการ ไปอยู่ใน ความดูแล หรืออาจ กล่าวได้ อีกนัยหนึ่ง ว่า หน่วยงาน ตาม กฎหมาย เฉพาะบาง หน่วยงาน ปฏิเสธการ รับ กลุ่มเป้าหมาย 8. ยังขาด		

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>ทักษะและ ความสาม ารถใน เรื่องของ การคัด กรองและ แยกแยะ กลุ่มเป้าหมาย</p> <p>9. การ ขาด การบูรณา การในการ ดำเนินการ ระหว่าง ภาคี เครือข่ายที่ เกี่ยวข้อง</p> <p>10. ผู้ปฏิบัติงาน ขาด ความ เข้าใจใน การ ปฏิบัติงาน</p>		

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		ดำเนินการตาม พ.ร.บ. ควบคุมคนขอทาน		
7.การดำเนินกรกับผู้แสวงหาประโยชน์จากผู้ทำการขอทาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. การส่งเสริม ให้ความรู้ สนับสนุน เพื่อให้เกิดการปลูกฝังด้านทัศนคติที่ถูกต้อง ในการเลิกกระทำ ความผิด 2. สามารถเชิญชวนบุคคลกลุ่มดังกล่าวมาเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยดูแลและติดตามกลุ่มขอทานได้ 3. การประสานกับภาคีเครือข่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 4. การส่งต่อข้อมูลให้สืบสวนขยายผล 5. การลงโทษผู้แสวงหาผลประโยชน์จากผู้ทำการขอทานตามกฎหมาย 6. มีกระบวนการรับแจ้งเบาะแส และมีเครือข่ายผู้แจ้งเบาะแสของผู้แสวงหาประโยชน์จากผู้ทำการขอทาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เจ้าหน้าที่ ยังไม่สามารถ โน้มน้าว และสร้าง ความเข้าใจให้ เกิดขึ้นทุกกลุ่ม 2. ขาด การดำเนินงาน ที่มีความจริงจัง ไม่ เข้มงวด 3. การ รับมือกับ กลุ่ม ขอทานที่มี 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดทีมสหวิชาชีพมาร่วมกันดำเนินงาน ทำให้การดำเนินการยังไม่มีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร 2. อุปสรรคด้านผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ที่ ดำเนินการ ทำให้การลงพื้นที่ของ ผู้ปฏิบัติงานมีความเสี่ยงเนื่องจากการ ดำเนินการกับผู้แสวงหาประโยชน์ 3. ขาดทีมงานสายสืบในพื้นที่ 4. การไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้กระทำ การขอทานในการให้ปากคำ (ผู้แสวงหา ผลประโยชน์จากผู้กระทำการขอทานกับ ผู้กระทำการขอทานมีความสัมพันธ์ในเชิง พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน) 5. การดำเนินการเอาความผิดยังไม่มีความ เข้มงวดจริงจัง 6. การดำเนินการกับกลุ่มขอทานที่ทำเป็น ขบวนการสามารถดำเนินการตรวจสอบ และเอาความผิดได้ยาก 7. การปฏิบัติงานยังไม่ได้รับความร่วมมือ จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการทำงานกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจให้มากขึ้น 2. ควรมีการพัฒนาทักษะ ความรู้ของเจ้าหน้าที่ด้าน กฎหมายการค้ามนุษย์และการ ฟอกเงิน 3. ควรมีแนวทางที่ชัดเจนใน เรื่องนี้ เช่น การกำหนด บทลงโทษ 4. พัฒนาการความรู้ด้าน กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 5. บูรณาการกับฝ่าย ปกครอง ในการเฝ้าระวังใน พื้นที่ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมี บทบาทในการดำเนินงาน 6. การบังคับใช้กฎหมาย ต้องมีการดำเนินการอย่าง

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		รูปแบบที่หลากหลายหลายมายมายยิ่งขั้นผู้ทำการขอทานไม่เปิดเผยข้อมูลและช่วยกันปกปิดจนไม่สามารถเชื่อมโยงกันได้		เข้มงวดจริงจัง
8.การดำเนินกาารกับผู้แสดงความสามารถ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การให้ความรู้และคำแนะนำในการเข้าถึงการทำบัตร์ในพื้นที่ต่าง ๆ 2. เจ้าหน้าที่ขอทำการตรวจบัตร์กับผู้แสดงความสามารถที่พบเจอ เพื่อเป็นมาตรการสำคัญที่เป็นแบบอย่างในการดำเนินการกับผู้แสดงความสามารถ 3. มีการจดทะเบียนและให้คำแนะนำแก่ผู้แสดงความสามารถ 4. การรับคำขอและออกบัตร์ให้กับผู้แสดงความสามารถในพื้นที่ที่อนุญาตภายในเวลาที่กำหนด 5. มีการให้คำแนะนำ คำปรึกษา รวมไปถึงการดำเนินการเพื่อประเมินและติดตามผลผู้แสดงความสามารถที่ได้รับบัตร์ 6. มีการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ผู้แสดงความสามารถในท้องถิ่นต่างๆ ที่ยังไม่ขอใบอนุญาตไปทำเรื่องเพื่อขอออกบัตร์ 7. มีการดำเนินการควบคุมและระงับบัตร์ของผู้แสดงความสามารถที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ 8. การเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติของผู้แสดงความสามารถ รวมทั้งดำเนินการว่ากล่าว 	1. ไม่สามารถควบคุมผู้แสดงความสามารถให้ทำการแสดงความสามารถในที่ที่เหมาะสมได้	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้แสดงความสามารถยังมีความเป็นปัจเจก ไม่รับฟังคำตักเตือนและไม่ปฏิบัติตามระเบียบของพระราชบัญญัติ 2. มีข้อห้ามต่างๆ ตามกฎหมายอื่นๆ ทำให้ผู้แสดงความสามารถไม่มีพื้นที่แสดงความสามารถ 3. มีผู้แสวงหาผลประโยชน์จากการแสดงความสามารถ 4. การประสานงานและข้อมูลที่ไม่ชัดเจน 5. ศิลปินตัวจริง (เปิดหมวก) ไม่มาจดทะเบียน 6. ท้องถิ่นยังไม่ได้ประกาศพื้นที่แสดง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการสร้างมาตรฐานที่ชัดเจนในการออกบัตร์เพื่อให้เป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน 2. ควรให้มีโครงการการรณรงค์ให้ผู้แสดงความสามารถปฏิบัติตามกฎหมายเป็นประจำทุกเดือนเพื่อต่อยอดและสร้างความคุ้นชินต่อสาธารณชนและเสริมสร้างความรู้ความ

ประเด็นการถอดบทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำได้ไม่ค่อยดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
	<p>ตั้งเดือนผู้กระทำผิดกฎหมาย</p> <p>9. การประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่น</p> <p>10. มีการตั้งคณะกรรมการในการประเมินสำหรับการออกบัตรผู้แสดงความสามารถ</p>	<p>2. คณะกรรมการยังขาดองค์ความรู้ความเข้าใจในหลักการพิจารณาการออกบัตร</p> <p>3. การกำหนดพื้นที่ตามมาตรา 14 ไม่เป็นไปตามความต้องการและความสะดวก</p> <p>4. กลุ่มคนส่วนใหญ่ไม่ได้ขออนุญาต</p>	<p>ความสามารถ และข้อจำกัดในเรื่องของการแสดงความสามารถนอกเหนือจากพื้นที่ที่กำหนดไว้</p> <p>7. ผู้แสดงความสามารถที่มีความประสงค์จะขอทำบัตรบางคนไม่กล้าไปยื่นเรื่องที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประจำจังหวัด</p> <p>8. ข้อจำกัดในเรื่องของผู้ช่วยเหลือผู้แสดงความสามารถที่มีก็นำอุปกรณ์ในการขอทานมาใช้</p> <p>9. ข้อจำกัดในเรื่องการแต่งตัวของผู้แสดงความสามารถบางคนที่มีลักษณะคล้ายกับผู้กระทำการขอทาน (ประชาชนแจ้งเข้ามายังหน่วยงานเนื่องจากคิดว่าผู้แสดงความสามารถเป็นผู้กระทำการขอทาน)</p> <p>10. ผู้แสดงความสามารถไม่แสดงความสามารถตามจุดที่หน่วยงานท้องถิ่นประกาศพื้นที่การแสดงความสามารถ และผู้แสดงความสามารถมีการเคลื่อนที่ไปตามจุดที่เป็นแหล่งชุมชน</p>	<p>เข้าใจในการแสดงความสามารถ</p> <p>3. ตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อพิจารณาประกาศตามมาตรา 14</p> <p>4. จัดตั้งชมรมผู้แสดงความสามารถระดับจังหวัดเพื่อไปส่งเครื่องสาธารณประโยชน์ รวมถึงสร้างเครือข่ายทำงานในชุมชนเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ ในการเป็นผู้แสดงความสามารถอย่างถูกต้อง</p> <p>5. จัดสถานที่การแสดงให้กับกลุ่มผู้แสดงความสามารถ</p> <p>6. ควรมีการกำหนดแนวทางการพัฒนา กลุ่มเป้าหมายให้มีความชัดเจน</p> <p>7. ควรมีการรับคำขอและออกบัตรผู้แสดงความสามารถแบบสัญจร (การอำนวยความสะดวกให้กับผู้แสดงความสามารถ</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		<p>แสดง ความสาม ารถ และ เดินแสดง เป็นส่วน ใหญ่ ไม่อยู่ ในพื้นที่ตั้ง</p> <p>5. ผู้แสดง ความสาม ารถส่วน ใหญ่ มา จาก จังหวัด อื่นๆ</p> <p>6. ท้องถิ่น บางพื้นที่ ยังไม่ ประกาศ สถานที่ใน การแสดง ความสาม ารถ</p> <p>7. การ อำนวยความสะดวก</p>		<p>ที่มีข้อจำกัดทางด้าน ร่างกาย)</p> <p>8. ควรมีการจัดอบรมและ สร้างความเข้าใจร่วมกัน เกี่ยวกับประเด็นเรื่องผู้ แสดงความสามารถใน ท้องถิ่น รวมไปถึงการสร้าง มาตรฐานในการออกบัตรผู้ แสดงความสามารถ</p> <p>9. ระบบฐานข้อมูลระหว่าง หน่วยงานเกี่ยวกับประวัติผู้ แสดงความสามารถต้อง สามารถเชื่อมโยงและเข้าถึง ข้อมูลได้สะดวก รวมทั้ง ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน พิจารณาการออกบัตรผู้แสดง ความสามารถต้องปฏิบัติ ตามกฎระเบียบในการ พิจารณาการออกบัตรผู้แสดง ความสามารถอย่าง เคร่งครัด</p>

ประเด็น การถอด บทเรียน	สิ่งที่ทำได้ดี	สิ่งที่ยังทำ ได้ไม่ค่อย ดี	ปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน	ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น
		สะดวกใน ด้าน สถานที่ ส่วนใหญ่ ยังทำได้ไม่ ดีเท่าที่ควร 8. ไม่มี มาตรฐาน การ ประเมิน การอนุมัติ ออกบัตรผู้ แสดง ความสาม ารถ		